

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/68/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010112
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3613010112.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného

X. B.

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., J. č. XXX/X, t.č. v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske č.k. 2Nt/29/2013-24 zo dňa 21.06.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo dňa 17.07.2012 bola podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske a obvineným X. B.. Na podklade toho bol JT. týmto rozsudkom uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 72 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012, právoplatný dňa 24.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného X. B. na podanie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí. Sťažnosť písomne odôvodnil jednak sám, ako aj prostredníctvom obhajcu. Podstata námietok spočívala v tom, že v dôsledku Ústavným súdom vyhlásenej protiústavnosti časti ustanovenia §

41 ods. 2 Tr. zák. (asperačná zásada), mala byť v jeho trestnej veci povolená obnova konania vo vzťahu k výroku o treste. Poukazujúc na ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, z ktorého vyplýva, že strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, resp. jeho časti, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovenia Trestného poriadku. Uložený trest vo výmere 72 mesiacov v kontexte nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, považuje za neprimeraný. V prípade, ak by súd rozhodoval v rovnakej situácii a neplatila by asperačná zásada, tak dolná hranica by predstavovala 4 roky, išlo by teda o podstatne miernejší trest, ktorý by mohol súd obvinenému uložiť v konaní o dohode o uznání viny a prijatí trestu, oproti stavu pri aplikovaní asperačnej zásady. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a aby vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná.

Z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Partizánske vyplýva, že odsúdenému X. B. bol dňa 17.07.2012 uložený trest odňatia slobody aj s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Dňa 21.12.2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 a časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú. Krajský súd v tejto súvislosti vyslovuje právny názor, spočívajúci v tom, že pri takomto závažnom zásahu do základných slobôd ako je súdom uložený trest odňatia slobody, by bolo v rozpore s právnym charakterom Slovenskej republiky, ak by vyššie uvedená protiústavnosť v neprospech pri ukladaní trestu odňatia slobody nebola obligatórne napravená, pokiaľ to navrhne odsúdený. Z uvedeného právneho názoru je potrebné vychádzať aj pri výklade ustanovenia § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Dôvod obnovy konania uvedený v tomto ustanovení (strata účinnosti právnej normy, alebo jej časti) je dôvodom špeciálnym vo vzťahu k dôvodom uvedeným v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. Odkaz v tomto špeciálnom ustanovení na obnovu konania podľa Trestného poriadku nesleduje odkaz aj na tam uvedené dôvody pre povolenie obnovy konania, ale upravuje príslušné vo veci konajúce orgány, že obnova konania prichádza do úvahy len v trestných veciach a procesným postupom podľa Trestného poriadku. Ďalej je potrebné uviesť, že predmetným nálezom Ústavného súdu došlo k podstatnej zmene (zníženie trestnej sadzby) u trestov odňatia slobody pôvodne ukladaných na základe použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. vrátane zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby. Na tomto závere nič nemení ani tá okolnosť, že konkrétny trest odňatia slobody bol napríklad uložený nižší, ako to vyplývalo z ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., napríklad v dôsledku použitia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Pri rozhodovaní o konkrétnom treste súd musí vždy primárne vychádzať z trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone, vrátane jej zvýšenia ale aj zníženia podľa všeobecnej časti Trestného zákona. A až ďalej sa súd zaoberá ďalšími významnými okolnosťami, osobou páchatela, majúcimi význam pre uloženie presne určeného trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby. Nemožno preto odsúdeným uprieť právo, aby súd v obnovenom konaní znovu rozhodol o individualizácii trestu v rámci novej zníženej trestnej sadzby. Taktiež je potrebné podotknúť, že vyššie citované ustanovenie zákona o organizácii Ústavného súdu výslovne prikazuje súdu zaoberať sa znovu trestnosťou činu, resp. rozhodovať o novom treste.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého stupňa bol krajský súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. Pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

Napokon je potrebné uviesť, že ani výhradné právo prokurátora dohodnúť sa s obvineným na vine a treste nemôže brániť súdu v tomto prípade povoliť obnovu konania. V prípade, že prokurátor s obvineným neuzavrú novú dohodu o treste, rozhodne súd sám o uložení trestu obvinenému na podklade právoplatného výroku o vine postupom podľa § 404 ods. 2 Tr. por. per analogiam.

Z vyššie uvedeného pritom vyplývajú nasledovné právne názory krajského súdu. V predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech obvineného vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúvanom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b vyššie citovaného zákona č. 38/1993 Z.z. ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. per analogiam za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúvanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr. por.

Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por.; eventuálne vzatia do väzby však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúvaného rozsudku. Napokon senát krajského súdu vyslovuje právny názor, že v tomto prípade nie je potrebné postupovať podľa § 404 ods. 2 veta druhá Tr. por. o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade totiž nedochádza k zrušeniu celého právoplatného rozsudku (vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste), ale dochádza len k zrušeniu výroku o treste, a teda výrok o vine zostáva nedotknutý a právoplatný. V ďalšom konaní pred súdom, ak sa prokurátor a odsúdený nedohodnú na treste, rozhodne o uložení trestu súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.